

§ 23. Drugi notariusz przybrany zamiast świadka na żądanie strony, otrzymuje połowę opłaty należnej notariuszowi, spisującemu dokument, a obok tego w odpowiednim wypadku diety i koszty podróży, a nadto opłatę dodatkową za dokonanie czynności poza domem lub lokalem służbowym.

Jeżeli bez wyraźnego żądania strony przybrano drugiego notariusza za świadka, notariusz, któremu powierzono spisanie dokumentu, nie powinien za takie przybranie wstawiać w rachunek stronom więcej, niż 8 zł za każdą rozpoczętą godzinę.

§ 24. Za każdego świadka, przybranego przy spisaniu dokumentu, można wstawić w rachunek zapłaconą świadkowi należność, i to do wysokości 2 zł za każdą zaczętą godzinę.

§ 25. O ile przy zastosowaniu powyższych przepisów wypada cyfra wynagrodzenia z ułamkami złotego, zaokrągla się ją wzwyż do cyfry pełnych złotych.

§ 26. Notariusz może od osoby, dającej mu zlecenie, zażądać odpowiedniej zaliczki na pokrycie swych opłat i wydatków w gotówce oraz stempli, a w razie nieuiszczenia zaliczki odmówić przyjęcia zlecenia. Notariusz może odmówić wydania wypisów oraz zwrotu dokumentów, wręczonych mu w celu spełnienia przezeń czynności, jeżeli przedtem nie zapłacono mu opłat, wydatków i stempli.

O słuszności odmowy, danej po myśli ustępu 1, rozstrzyga się w drodze nadzoru.

§ 27. Zobowiązanemu do zapłaty służy w terminie dwutygodniowym od dokonania czynności prawo podania wniosku do prezesa sądu okręgowego, w którego okręgu notariusz ma swą siedzibę, o ustalenie opłat i wydatków notariusza.

Prezes sądu okręgowego rozstrzyga bezpłatnie po wysłuchaniu interesowanych. Uchwałę należy z urzędu doręczyć notariuszowi i zobowiązanemu do zapłaty.

Przeciw rozstrzygnięciu prezesa sądu okręgowego służy natychmiastowe zażalenie przy analogicznym zastosowaniu §§ 569 — 575, 577 ustawy o postępowaniu cywilnem, o ile suma zażaleniowa przekracza kwotę 50 zł. Do rozstrzygania zażalenia jest wyłącznie właściwy sąd apelacyjny w Poznaniu.

Zgłoszenie zażalenia może nastąpić we wszystkich wypadkach do protokołu sekretarza sądowego albo też pisemnie bez współdziałania adwokata.

Prawomocna uchwała ustala ostatecznie wysokość opłat i wydatków.

Jeżeli nie zgłoszono wniosku do prezesa sądu okręgowego w przewidzianym wyżej czasokresie, uważa się wysokość opłat i wydatków, obliczoną przez notariusza, za uznaną.

§ 28. Ani notariuszowi ani osobom pracującym w jego kancelarii nie wolno żądać żadnych kwot, ponad przewidziane w niniejszej taksie.

§ 29. Notariusz obowiązany jest na każdym sporządzonym przez siebie dokumencie lub projekcie dokumentu wymienić wysokość pobranych opłat i wynagrodzenia z powołaniem odpowiedniego przepisu taksy notarialnej i z wyraźnym wskazaniem nadwyżki lub wynagrodzenia pobranych w myśl § 19.

§ 30. Taksa niniejsza powinna być wywieszona w kancelarii notariusza na miejscu widocznym i dostępnym.

§ 31. Postanowienie art. 23 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o taksie notarialnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 275) ma zastosowanie także na obszarze mocy obowiązującej rozporządzenia niniejszego.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze w niczem nie uchybia przepisom art. 89 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1, poz. 1) oraz rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. o należnościach za sporządzenie protestu (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 381).

§ 33. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 1 maja 1930 r.

Z dniem tym tracą moc wszelkie przepisy dotyczące przedmiotu w niniejszem rozporządzeniu unormowanego a w szczególności: pruska ordynacja o opłatach notariuszów z dnia 25 lipca 1910 r. (Zb. ust. z 1910 r. str. 233) wraz z późniejszymi zmianami.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

260.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 lutego 1930 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeszę Niemiecką i Brazylię Konwencji Międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1926 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z odnośnymi komunikatami Rządu Francuskiego, że dokumenty ratyfikacyjne Konwencji Międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu 24 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 21, poz. 177) złożone zostały przez:

Brazylię w dniu 3 grudnia 1929 r.
Rzeszę Niemiecką " 13 " " "

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*